

Hvad angaar Appel af Patentkommissionens Beslutninger, kunde man maaske med mindre Betænkelighed henlægge denne til Domstolene. Men da det stadig i alt væsentligt drejer sig om rent tekniske eller kommercielle Hensyn og Anliggender, og da lignende Grunde gør sig gældende, som ovenfor angaaende Patentkommissionens Kompetence anført, er det foreslaaet, i Lighed med hvad der allerede er anordnet ifølge Patentlovens § 19 med Hensyn til Appel af Patentkommissionens dér omtalte Afgørelser, at et særligt af Handelsministeren nedsat Udvalg behandler og endeligt afgør de heromhandlede Appelsager. Idet dette Udvalgs Medlemmer skal repræsentere saavel juridisk som teknisk Indsigt, og idet de tekniske Medlemmer skal udvælges med særligt Henblik paa den enkelte Sags Beskaffenhed, formenes det, at der er fremskaffet den størst mulige Garanti for en forsvarlig Behandling og Afgørelse af Sagerne. At henlægge denne Appel under den i § 19 omtalte Kommission er ikke fundet naturligt, da andre Synsmaader her kan gøre sig gældende, og da navnlig det industrielt-kommercielle Element her spiller en overvejende Rolle, medens den ovenomtalte Kommission sammensættes efter ganske særlige tekniske Hensyn.

De materielretlige Regler for Tildelingen af Tvangslicens indeholdes i Paragraffens 2. Stk., der formentlig fyldestgør de Fordringer, Konventionen har opstillet. Naar Forslaget ikke benytter Konventionens Udtrykmaade, at ethvert Unionsland kan anordne Tvangslicens til Forebyggelse af „de Misbrug, som maatte kunne følge af den ved Patentet tilstaaede Eneret, f. Eks. ved Undladelse af at udøve det“, er det sket, fordi Brugen af disse i sig selv ret ubestemte Udtryk næppe vil bidrage til at klare Opfattelsen af, hvilke Hensyn her kommer i Betragtning. Naar det er foretrukket at benytte det neutrale, men tilstrækkeligt omfattende Udtryk, at Patentkommissionen skal afgøre Sagen „under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder“, formenes der hermed at være givet Hjemmel for Udviklingen af en gavnlig Praxis, der allerede foreligger for en Del af det heromhandlede Spørgsmaals Vedkommende, nemlig for saa vidt angaar Patentkommissionens Myndighed til Forlængelse af Fristen for Ikke-Udøvelse i Henhold til Patentlovens § 23 Nr. 4 af de forskellige dér anførte Grunde.

Angaaende Konventionens Begreb „Misbrug af Eneretten“ bemærkes, at den tilføjede Eksemplifikation „f. Eks. ved

Undladelse af at udøve det“, kunde tyde paa, at der herved kun sigtedes til saadanne Forhold, som kan lægges Patenthaven til Last, saa meget mere som Ikke-Udøvelsen kun skal kunne paaberaabes, hvis Patenthaven ikke kan anføre gyldige Undskyldningsgrunde (Art. 5, 4. Stk.). I lignende subjektiv Forstand tages ogsaa Begrebet „abuse of the monopoly rights“ i den engelske Patentlov. Dette foreligger nemlig ifølge denne Lovs § 27:

a) Hvis Patenthaven ikke uden gyldig Grund har iværksat Udøvelse af Opfindelsen efter Forløbet af 3 Aar fra Patentets Udstedelse,

b) hvis Udøvelsen af Opfindelsen i Indlandet umuliggøres eller hindres ved Import udefra af den patenterede Genstand, som foretages af Patenthaven eller paa hans Ansvar eller af Personer, mod hvem han forsømmer at hævde sin Eneret,

c) hvis Efterspørgslen efter den patenterede Genstand ikke tilfredsstilles i tilstrækkeligt Omfang eller paa rimelige Vilkaar,

d) hvis Patenthaverens Nægtelse af Licens paa rimelige Vilkaar skader Handel eller Industri i Storbritannien eller Enkeltmands eller Klasser af Personers Erhverv, eller hindrer Oprettelsen af et nyt Erhverv eller Industri, og det er af offentlig Interesse, at en Licens eller Licenser skal gives.

e) hvis noget Erhverv eller nogen Industri i Landet eller nogen Enkeltmand eller Klasse af erhvervsdrivende lider under, at Patenthaven paa illoyal Maade stiller urimelige Betingelser for Salg, Leje, Licens eller Brug af den patenterede Genstand eller for Brugen eller Benyttelsen af den patenterede Fremgangsmaade.

f) hvis det godtgøres, at et Patent, som angaar en Fremgangsmaade, ved hvilken anvendes Materiale, der ikke er beskyttet af dette Patent, eller som angaar et ved en saadan Fremgangsmaade fremstillet Produkt, er blevet benyttet af Patenthaven til paa illoyal Maade at lægge Hindringer i Vejen for Fremstillingen, Anvendelsen eller Salget af dette Materiale i Storbritannien.

Gennem alle disse Bestemmelser gaar en Forudsætning om Tilstedeværelsen af visse Forhold af subjektiv Karakter, der paa en eller anden Maade kan lægges Patenthaven til Last. Imidlertid er det, selv om Konventionens Regler, som allerede omtalt, uden Tvivl har deres Udspring fra engelsk Ret, ikke udelukket, at disse Regler kan undergives en videre rækkende For-